

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 4C/635/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615208972
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Pastirčík
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2019:1615208972.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky sudcom Mgr. Jánom Pastirčíkom v spore žalobkyne Orange Slovensko, a.s., so sídlom v Bratislave, Metodova 8, IČO: 35 697 270, zastúpenej Bobák, Bollová a spol., s.r.o., so sídlom v Bratislave, Dr. Vladimíra Clementisa 10, IČO: 35 855 673, proti žalovanému P., nar. X.XX.XXXX, bývajúcemu vo X. XXX, o zaplatenie 314,34 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 250,97 € s príslušenstvom **z a s t a v u j e**.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni úroky z omeškania vo výške 17,98 €, a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 5 €, splatných vždy k 25-temu dňu toho ktorého mesiaca počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky alebo jej časti sa stáva splatným celý dlh.

Vo zvyšnej časti súd žalobu **z a m i e t a**.

Súd **p r i z n á v a** žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 46,56 %, o ktorých výške rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 13.8.2015 domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 314,34 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne z dlžnej sumy od 28.3.2014 až do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že žalovaný s ňou uzavrel Zmluvu č. R., ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné podmienky. V zmysle predmetnej Zmluvy žalobkyňa vypožičala žalovanému SIM kartu, ktorá umožňuje žalovanému využívať telekomunikačné služby poskytované žalobkyňou, pričom SIM karte bolo pridelené účastnícke telefónne číslo. Žalobkyňa sa domáhala nároku vo výške škody voči žalovanému, ktorá jej vznikla za odpredaný mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie F. F. vo výške 79 €. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, t.z. predstavuje škodu, ktorú žalovaný žalobkyni spôsobil tým, že získal mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazal používať služby, a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Žalovaný si bol v zmysle Dodatku vedomý, že mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie je mu predávané za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.3 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že sa žalovaný zaviazal užívať služby po dobu dohodnutú v Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že žalobkyni vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia). Pri výpočte spôsobenej skutočnej škody žalobkyňa zohľadnila počet celých mesiacov, ktoré uplynuli od uzavretia

dodatku k zmluve do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti zo strany žalovaného. Akciová cena mobilného telefónu bola 1 €, jeho predajná cena 80 €, poskytnutá zľava predstavovala 79 €, pričom žalobkyňa si uplatnila škodu vo výške 79 €. Ďalej žalobkyňa v žalobe uviedla, že žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb v sume 250,34 € vyfakturovaných za obdobie 2013/11 - 2013/12. Žalobkyňa pokusom o pokonávku zo dňa 13.3.2014 oznámila žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie a vyzvala ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalovaný na pokus o pokonávku reagoval čiastočnou úhradou pohľadávky za neuhradené služby vo výške 15 €. Žalobkyňa si okrem istiny vo výške 314,34 € uplatnila aj právo na zaplatenie úroku z omeškania a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 28.3.2014.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že dlh uplatnený žalobkyňou v tomto konaní neuznáva, nakoľko pohľadávka bola odstúpená spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5 (ďalej len „EOS KSI Slovensko“), s ktorou bol uzatvorený splátkový kalendár. Dátum splátky bol určený k 19. dňu v mesiaci, dátum 1. splátky bol 19.4.2015 v hodnote 5 €. Táto dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach bola uzatvorená dňa 22.3.2015 a je dodržiavaná v pravidelných splátkach 5 € mesačne od apríla 2015 až doteraz. Doplnil, že podľa spoločnosti EOS KSI Slovensko je dlžný sumu 199 €, podľa žalobkyne sumu 137,37 €. Napokon uviedol, že je ochotný ďalej splácať svoj dlh vo výške 5 € mesačne, nakoľko má exekúciu, ktorá je riešená na tunajšom súde. K vyjadreniu pripojil sprievodný list zo dňa 9.3.2015 od spoločnosti EOS KSI Slovensko, Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 22.3.2015, rozhodcovskú zmluvu z toho istého dňa, ním vyhotovený súpis uhradených splátok a fotokópie poštových poukážok preukazujúcich zaplatenie týchto splátok.

3. Žalobkyňa v replike doručenej súdu 16.8.2019 uviedla, že predmetná pohľadávka nikdy nebola postúpená tretej strane. Spoločnosť EOS KSI Slovensko bola poverená iba mimosúdnym vymáhaním uvedenej pohľadávky vo výške 329,34 € s príslušenstvom v dobe od 17.3.2014 do 17.4.2015. Ku dňu 9.3.2015 činila istina pohľadávky žalobkyne sumu 329,34 €, ktorá sa naďalej úročila. Spoločnosť poverená mimosúdnym vymáhaním vyčíslila v sprievodnom liste žalovanému výšku jeho dlhu na sumu 379,97 €, pričom táto suma je tvorená istinou 329,34 € a vyčísleným príslušenstvom pohľadávky vo výške 50,63 € (istina sa naďalej až do jej úplného splatenia úročí). Poukázala na to, že ku dňu podania žaloby na súd (14.7.2015) žalovaný realizoval 3 čiastočné úhrady dlhu v celkovej výške 15 € a to úhradami zo dňa 19.4.2015 vo výške 5 €, 19.5.2015 vo výške 5 € a 19.6.2015 vo výške 5 €. Žalobkyňa ďalej súdu oznámila, že berie žalobu späť v časti sumy vo výške 250,97 €, nakoľko po podaní žaloby žalovaný realizoval ďalšie čiastočné úhrady dlhu v celkovej výške 250,97 €, a to po 5 € dňa 14.7.2015, 14.8.2015, 14.9.2015, 14.10.2015, 13.11.2015, 14.12.2015, 14.1.2016, 15.2.2016, 15.3.2016, 14.4.2016, 13.5.2016, 14.6.2016, 15.7.2016, 16.8.2016, 16.9.2016, 17.10.2016 zaplatil sumu 5,97 €, ďalej pokračoval v mesačných splátkach po 5 € dňa 15.11.2016, 15.12.2016, 16.1.2017, 20.2.2017, 16.3.2017, 18.4.2017, 15.5.2017, 15.6.2017, 17.7.2017, 15.8.2017, 18.9.2017, 16.10.2017, 15.11.2017, 15.12.2017, 16.1.2018, 15.2.2018, 15.3.2018, 16.4.2018, 21.5.2018, 18.6.2018, 16.7.2018, 16.8.2018, 17.9.2018, 15.10.2018 zaplatil splátku vo výške 10 € a rovnako aj 20.12.2018, ďalej pokračoval v mesačných splátkach po 5 € dňa 21.1.2019, 15.2.2019, 18.3.2019, 16.4.2019, 15.5.2019, 17.6.2019 a 15.7.2019. Uvedené úhrady v celkovej výške 250,97 € boli započítané v celom rozsahu na istinu pohľadávky, v dôsledku čoho sa táto znížila zo sumy 314,34 € na sumu 63,37 €. Žalobkyňa vyjadrila súhlas s tým, aby súd umožnil žalovanému splácať zostatok pohľadávky s príslušenstvom v pravidelných mesačných splátkach po 5 €. Na základe uvedeného žiadala, aby súd konanie v časti o zaplatenie 250,97 € zastavil a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 63,37 € s podrobne špecifikovaným príslušenstvom, pri vyčíslení ktorého vychádzala z dátumov jednotlivých čiastkových úhrad žalovaného s tým, že žiadala úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 28.3.2015, vo výške 5,05 % ročne od 15.7.2015 a vo výške 5 % ročne od 16.3.2016 až do zaplatenia.

4. V prejednávanej veci súd nariadil pojednávanie na 13.9.2019, na ktoré predvolal strany. Žalobkyňa ani jej právna zástupkyňa sa na pojednávanie nedostavili, svoju neúčast' ospravedlnili s poukazom na hospodárnosť konania a žiadali, aby súd vo veci rozhodol v ich neprítomnosti. Vychádzajúc z uvedeného súd potom podľa § 180 druhej vety C.s.p. rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobkyne a jej právnej zástupkyne, pojednávanie otvoril, vec prejednal a následne v zmysle § 219 ods. 2 druhej vety C.s.p. pojednávanie odročil za účelom verejného vyhlásenia rozsudku na termín 4.10.2019.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise a zistil tento skutkový stav:
6. Zo Zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. R. zo dňa 15.11.2013 vyplýva, že žalobkyňa poskytla žalovanému SIM kartu s prideleným telefónnym číslom. Z Dodatku k tejto zmluve z toho istého dňa je zrejmé, že strany sa dohodli na aktivácii účastníckeho programu Delfín 20 € na predmetnej SIM karte registrovanej na žalovaného, ako aj na predaji mobilného telefónu F., ktorého kúpna cena so zľavou zo spotrebiteľskej ceny predstavovala 1 €, pričom žalovaný vzal na vedomie, že riadna maloobchodná cena tohto zariadenia bez zľavy bola 80 € a že zľava z ceny zariadenia mu bola poskytnutá len preto, že sa zaviazal užívať služby žalobkyne po dobu viazanosti 24 mesiacov. Žalovaný sa totiž zaviazal, že po túto dobu (okrem iného) zotrvá v zmluvnom vzťahu so žalobkyňou a bude bez prerušenia jej služby využívať a že bude včas a riadne uhrádzať cenu za služby žalobkyne.
7. Súd mal ďalej za preukázané, že žalobkyňa vyfakturovala žalovanému cenu za poskytnuté telekomunikačné služby v celkovej výške 252,89 €. Konkrétne tak urobila faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 7.12.2013 na sumu 68,60 € a faktúrou č. XXXXXXXXXXXX splatnou dňa 8.1.2014 na sumu 184,29 €. Obe faktúry mali variabilný symbol XXXXXXXXXXXX. Sumu vo výške 2,55 € za položky označené vo faktúrach ako myPAY si žalovaná v konaní neuplatňuje.
8. Žalobkyňa pokusom o pokonávku zo dňa 13.3.2014 oznámila žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace vo výške 250,34 € a sumu zmluvnej pokuty/náhrady škody 79 € a vyzvala ho na ich zaplatenie v dodatočnej lehote do 27.3.2014.
9. Z fotokópií poštových poukážok predložených žalovaným (č.l. 47 - 50, č.l. 75-76) vyplýva, že v období od apríla 2015 do konca augusta 2019 uhradil spoločnosti EOS KSI Slovensko ako splnomocnencovi žalobkyne na variabilný symbol XXXXXXXXXXXX sumu 270,97 €. Žalobkyňa v replike potvrdila prijatie platieb od žalovaného za obdobie od 19.4.2015 do 15.7.2019 vo výške 265,97 €.
10. V dohode o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach uzavretej dňa 22.3.2015 medzi žalovaným a žalobkyňou (zastúpenej na základe plnej moci spoločnosťou EOS KSI Slovensko), konkrétne v jej bode 2.1 je uvedené, že žalovaný podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka uznáva čo do právneho dôvodu a výšky záväzkov voči žalobkyňi, ktorý vznikol na základe zmluvy číslo/ číslo zákazníka XXXXXXXXXXXX. Dlžná sumy pozostáva z istiny vo výške 329,34 € a z tam podrobne špecifikovaného príslušenstva. V bode 3.1 tejto dohody je uvedené, že žalovaný sa zaväzuje splatiť svoj záväzkov voči žalobkyňi v mesačných splátkach nasledovne: výška splátky - neuvedená, dátum splátky 19. dňa v mesiaci, dátum prvej splátky 19.4.2015.
11. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že je ochotný dlžnú sumu splácať. Momentálne má však viacero exekúcií, v dôsledku čoho mu na nevyhnutné výdavky ostáva približne 260 € mesačne. Žiadal preto súd, aby mu umožnil splácať pohľadávku v mesačných splátkach po 5 €. K dohode o splátkach uzavretej so žalobkyňou uviedol, že výška mesačnej splátky 5 € bola so spoločnosťou EOS KSI Slovensko dohodnutá ústne. Zároveň doložil do spisu fotokópie poštových poukážok preukazujúcich zaplatenie mesačných splátok za obdobie od apríla 2018 do augusta 2019, pričom poslednú platbu vo výške 5 € realizoval 14.8.2019.
12. Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy (ďalej len „zákon č. 351/2011 Z.z.“), zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.
13. Podľa § 43 ods. 12 písm. b/ zákona č. 351/2011 Z.z., účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať toto ustanovenia, sú neplatné.

16. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

18. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

19. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

21. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

22. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Predmetný právny vzťah vzniknutý medzi stranami sporu na základe Zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 15.11.2013 súd posudzoval ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatvárala žalobkyňa ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Všeobecných podmienok bol daný žalobkyňou bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a

služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

25. V danom prípade sa žalobkyňa s poukazom na spomínanú Zmluvu o poskytovaní verejných služieb, jej dodatok a prílohu č. 1 k tomuto dodatku podanou žalobou domáhala voči žalovanému zaplata sumy 314,34 € s príslušenstvom, pričom istina pozostávala zo sumy 235,34 € za neuhradené telekomunikačné služby a zo sumy 79 € požadovanej titulom náhrady škody.

26. Žalovaný v rámci svojho vyjadrenia k žalobe doložil do spisu Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, ktorú uzavrel so žalobkyňou dňa 22.3.2015. Tu je ale potrebné uviesť, že ide o klasickú formulárovú dohodu, ktorú evidentne vopred pripravil splnomocnenec žalobkyne EOS KSI Slovensko a do ktorej bolo možné rukou vyplniť už len údaj o adrese dlžníka, výške splátky, dátume splátky v mesiaci, dátume prvej splátky, dátume a mieste uzavretia dohody. Ak teda žalovaný túto dohodu podpísal, podľa názoru súdu tým nesledoval cieľ uznať záväzok, ale primárne sledoval cieľ splácať dlh v splátkach (vo vzťahu k splátkam totiž smerovala jeho aktivita pri vypisovaní údajov do formulárovej dohody), a preto súd túto dohodu považuje za neplatnú a to jednak pre absenciu vôle dlžníka uznať dlh (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ako aj pre to, že takýto postup už bol v minulosti opakovane práve pri spoločnosti EOS KSI Slovensko označený súdmi za nekalú obchodnú praktiku (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/104/2013, 21Co/107/2013 a pod.), ktorá je v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa zakázaná. V danom prípade nedošlo ani k uzavretiu platnej písomnej dohody o splátkach, nakoľko údaj o výške splátky v nej zostal nevyplnený. Pokiaľ žalovaný na pojednávaní tvrdil, že výška splátky sa dohodla ústne so splnomocnencom žalobkyne spoločnosťou EOS KSI Slovensko, ani táto ústna dohoda nemohla byť platná. V zmysle § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka totiž písomne uzavretú dohodu možno zmeniť alebo zrušiť iba písomne. Z ustanovenia § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. pritom vyplýva, že zmluva o poskytovaní verejných služieb musí mať písomnú formu a meniť ju inou ako písomnou formou možno len vtedy, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú. Z obsahu Zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, jej dodatku, ako aj prílohy č. 1 k tomuto dodatku však takáto dohoda strán sporu o možnosti zmeniť túto zmluvu aj ústnou formou nevyplýva.

27. Nárok žalobkyne na náhradu škody vo výške 79 € súd považuje za neopodstatnený. Žalobkyňa v danom prípade škodu vyčíslila ako rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou, pričom pri jej výpočte zohľadnila počet mesiacov, ktoré uplynuli od uzavretia dodatku k zmluve do okamihu porušenia zmluvných povinností žalovaným. Zo skutkového vymedzenia nároku žalobkyne na náhradu škody vyplýva, že sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti žalovaného zotrvať s ňou v zmluvnom vzťahu po dohodnutú dobu viazanosti 24 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti za škodu je 1. protiprávny úkon, 2. vznik škody, 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody a 4. zavinenie. Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie vyššie uvedených štyroch predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

28. Ako už súd uviedol vyššie, jedným z predpokladov zodpovednosti za škodu je samotný vznik škody, pričom dôkazné bremeno o vzniku škody a jej rozsahu (výške) zaťažuje poškodeného. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Občiansky zákonník nedefinuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971). Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu

poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu

(R 55/1971). To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmou spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971).

29. V dodatku k Zmluve o poskytovaní verejných služieb, konkrétne v jeho čl. 1 bod 1.2 je upravené, že ide o dohodu strán o predaji tam uvedeného zariadenia, pričom žalovaný sa zaviazal uhradiť jeho kúpnu cenu a v čl. 2 bod 2.7 je zase upravená povinnosť žalobkyne predať žalovanému predmetné zariadenie za dohodnutú kúpnu cenu a previesť na neho vlastnícke právo k tomuto zariadeniu a odovzdať mu ho. Z vyššie citovaných ustanovení dodatku je tak zrejmé, že strany v ňom uzavreli aj dohodu o predaji presne špecifikovaného koncového telekomunikačného zariadenia, a to za zľavnenú kúpnu cenu v ňom uvedenú. V tejto časti možno potom predmetný dodatok hodnotiť ako kúpnu zmluvu, keďže v jeho ustanoveniach boli dojednané všetky podstatné náležitosti tak, ako ich upravuje ustanovenie § 588 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

30. Žalobkyňa teda umožnila žalovanému na základe dodatku k zmluve kúpu telekomunikačného zariadenia za ňou určenú zníženú kúpnu cenu v rámci jej marketingovej a obchodnej stratégie na trhu mobilných operátorov, keď je nepochybné, že k takémuto kroku, resp. k predaju za takýchto podmienok nebola nijako donucovaná, bolo to jej dobrovoľné rozhodnutie podľa názoru súdu zamerané výhradne na účel získania klientov. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou predmetného zariadenia, tak nie je následkom protiprávneho konania žalovaného, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi žalobkyňou a žalovaným. Je neprípustné, aby takýto zmluvný konsenzus bol v prípade nesplnenia očakávaní, ktoré do zmluvného vzťahu žalobkyňa vkladala, z jej strany reparaovaný prehodnotením predmetného rozhodnutia o predaji telekomunikačného zariadenia za dojednanú cenu s tvrdením o spôsobiení škody. Keďže žalobkyňa obdržala dohodnutú kúpnu cenu, nakoľko túto skutočnosť nijako nespochybnila, má súd za to, že k protiprávnemu zmenšeniu jej majetku nedošlo, teda žalobkyňa nepreukázala vznik škody ako jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, neuniesla v tomto smere dôkazné bremeno, preto súd žalobu v tejto časti považoval za nedôvodnú.

31. Pokiaľ ide o nárok na zaplatenie sumy 235,34 € uplatnený v žalobe titulom neuhradených faktúr za poskytnuté telekomunikačné služby, súd v prvom rade uvádza, že ku dňu doručenia žaloby súdu, t.j. k 13.8.2015, žalovaný zaplatil nie tri, ale štyri splátky po 5 € (vyplýva to napokon jasne aj zo sumára platieb uvedeného v replike žalobkyne), v dôsledku čoho istina dlhu žalovaného z týchto neuhradených faktúr predstavovala ku dňu začatia konania sumu 230,34 € (250,34 € - 20 €). V spojitosti s úrokmi z omeškania súd poukazuje na to, že k 8.12.2013 a 9.1.2014, kedy sa žalovaný dostal do omeškania s úhradou predmetných faktúr, bola sadzba úrokov z omeškania 5,25 % ročne. Žalobkyňa preto mohla ku dňu podania žaloby od žalovaného požadovať už len istinu vo výške 230,34 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne, a to zo súm a za obdobia zohľadňujúce jednotlivé úhrady žalovaného pred podaním žaloby. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný od podania žaloby do rozhodnutia súdu zaplatil žalobkyňi sumu 250,97 € (celkovo uhradených 270,97 € - 20 € zaplatených pred podaním žaloby). Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný už uhradil celú sumu istiny 230,34 €. K splateniu istiny došlo splátkou pripísanou žalobkyňi 16.4.2019, pričom na istinu pripadlo 4,37 € a zvyšných 0,63 € z tejto splátky, ako aj posledné 4 neskôr zaplatené splátky (zo dňa 15.5.2019, 17.6.2019, 15.7.2019 a 14.8.2019) v celkovej sume 20 € je preto treba už započítať na príslušenstvo, t.j. na dlžné úroky z omeškania. Po zohľadnení čiastočného späťvzatia žaloby v časti príslušenstva (viď navrhovaný petit žaloby v podaní žalobkyne zo dňa 16.8.2019 nachádzajúci sa v spise na č.l. 60) a vykonaných úhrad zo strany žalovaného tak vznikol žalobkyňi do splatenia celej istiny nárok na úroky z omeškania:

vo výške 5,25 % ročne zo sumy 250,34 € od 28.3.2014 do 19.4.2015 (13,94 €),
vo výške 5,25 % ročne zo sumy 245,34 € od 20.4.2015 do 19.5.2015 (1,02 €),
vo výške 5,25 % ročne zo sumy 240,34 € od 20.5.2015 do 19.6.2015 (1,04 €),
vo výške 5,25 % ročne zo sumy 235,34 € od 20.6.2015 do 14.7.2015 (0,81 €),
vo výške 5,05 % ročne zo sumy 230,34 € od 15.7.2015 do 14.8.2015 (0,96 €),
vo výške 5,05 % ročne zo sumy 225,34 € od 15.8.2015 do 14.9.2015 (0,94 €),
vo výške 5,05 % ročne zo sumy 220,34 € od 15.9.2015 do 14.10.2015 (0,88 €),
vo výške 5,05 % ročne zo sumy 215,34 € od 15.10.2015 do 13.11.2015 (0,86 €),

vo výške 5,05 % ročne zo sumy 210,34 € od 14.11.2015 do 14.12.2015 (0,87 €),
vo výške 5,05 % ročne zo sumy 205,34 € od 15.12.2015 do 14.1.2016 (0,85 €),
vo výške 5,05 % ročne zo sumy 200,34 € od 15.1.2016 do 15.2.2016 (0,86 €),
vo výške 5,05 % ročne zo sumy 195,34 € od 16.2.2016 do 15.3.2016 (0,76 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 190,34 € od 16.3.2016 do 14.4.2016 (0,76 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 185,34 € od 15.4.2016 do 13.5.2016 (0,71 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 180,34 € od 14.5.2016 do 14.6.2016 (0,77 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 175,34 € od 15.6.2016 do 15.7.2016 (0,72 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 170,34 € od 16.7.2016 do 16.8.2016 (0,72 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 165,34 € od 17.8.2016 do 16.9.2016 (0,68 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 160,34 € od 17.9.2016 do 17.10.2016 (0,66 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 154,37 € od 18.10.2016 do 15.11.2016 (0,59 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 149,37 € od 16.11.2016 do 15.12.2016 (0,59 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 144,37 € od 16.12.2016 do 16.1.2017 (0,61 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 139,37 € od 17.1.2017 do 20.2.2017 (0,65 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 134,37 € od 21.2.2017 do 16.3.2017 (0,42 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 129,37 € od 17.3.2017 do 18.4.2017 (0,57 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 124,37 € od 19.4.2017 do 15.5.2017 (0,44 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 119,37 € od 16.5.2017 do 15.6.2017 (0,49 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 114,37 € od 16.6.2017 do 17.7.2017 (0,49 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 109,37 € od 18.7.2017 do 15.8.2017 (0,42 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 104,37 € od 16.8.2017 do 18.9.2017 (0,47 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 99,37 € od 19.9.2017 do 16.10.2017 (0,37 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 94,37 € od 17.10.2017 do 15.11.2017 (0,37 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 89,37 € od 16.11.2017 do 15.12.2017 (0,36 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 84,37 € od 16.12.2017 do 16.1.2018 (0,36 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 79,37 € od 17.1.2018 do 15.2.2018 (0,32 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 74,37 € od 16.2.2018 do 15.3.2018 (0,28 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 69,37 € od 16.3.2018 do 16.4.2018 (0,29 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 64,37 € od 17.4.2018 do 21.5.2018 (0,30 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 59,37 € od 22.5.2018 do 18.6.2018 (0,22 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 54,37 € od 19.6.2018 do 16.7.2018 (0,20 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 49,37 € od 17.7.2018 do 16.8.2018 (0,20 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 44,37 € od 17.8.2018 do 17.9.2018 (0,19 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 39,37 € od 18.9.2018 do 15.10.2018 (0,15 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 29,37 € od 16.10.2018 do 20.12.2018 (0,26 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 19,37 € od 21.12.2018 do 21.1.2019 (0,08 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 14,37 € od 22.1.2019 do 15.2.2019 (0,05 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 9,37 € od 16.2.2019 do 18.3.2019 (0,04 €),
vo výške 5,00 % ročne zo sumy 4,37 € od 19.3.2019 do 16.4.2019 (0,02 €).

32. Z vyššie uvedeného výpočtu je zrejmé, že suma dlžných úrokov z omeškania ku dňu 16.4.2019, kedy došlo k splateniu istiny žalovaným, predstavovala 38,61 €. Po odpočítaní už uhradenej sumy 20,63 € tak žalovanému zostáva zaplatiť na úrokoch z omeškania ešte sumu 17,98 €. So zreteľom na to súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni uvedenú sumu, pričom mu ju v zmysle § 232 ods. 3 C.s.p. povolil splácať v mesačných splátkach po 5 €, nakoľko žalobkyňa s takýmito splátkami výslovne súhlasila.

33. Nakoľko žalobkyňa podaním doručeným súdu dňa 16.8.2019, teda ešte pred prvým pojednávaním vo veci, s poukazom na vykonané úhrady žalovaného po začatí konania, vzala žalobu v časti o zaplatenie 250,97 € so zodpovedajúcim príslušenstvom späť, súd bez toho, aby skúmal stanovisko žalovaného k tomuto čiastočnému späťvzatiu, vzal zreteľ na tento právne účinný dispozitívny úkon žalobkyne a konanie v uvedenej časti zastavil (§ 145 ods. 2 v spojení s § 146 ods. 1 C.s.p.).

34. V časti požadovanej istiny vo výške 63,37 € (žalobou uplatnená istina 314,34 € - 250,97 € v časti ktorých bolo konanie zastavené) a zvyšného príslušenstva súd žalobu zamietol.

35. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

37. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

38. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

39. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z uplatnenej istiny. Predmetom konania bolo zaplatenie sumy 314,34 €. V danom prípade žalobkyňa s poukazom na úhrady žalovaného realizované po začatí konania vzala žalobu späť v časti 250,97 €. Ako už súd uviedol vyššie, žaloba bola podaná dôvodne len v časti 230,34 €, len v tejto časti preto možno konštatovať procesné zavinenie žalovaného na zastavení konania a zároveň procesný úspech žalobkyne. Vo zvyšnej časti 84 € (79 € predstavoval nedôvodne uplatnený nárok titulom náhrady škody a 5 € žalobkyňou nezohľadnená splátka pred podaním žaloby) bola preto žalobkyňa vo veci neúspešná (v časti 20,63 € súd konanie z dôvodu späťvzatia zastavil a v časti 63,37 € žalobu zamietol). Keďže úspech žalobkyne predstavoval 230,34 €, t.j. 73,28 % a úspech žalovaného 84 €, t.j. 26,72 %, žalobkyňi tak vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 46,56 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov). Na exekučné konanie je kauzálny príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 Exekučného poriadku).